

Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу на основу чл. 205. Статута Факултета, у складу са чл. 4 Одлуке о Светосавској награди Универзитета у Крагујевцу (бр. II -01-780/5 од 11.10.2016. године) и позива Универзитета у Крагујевцу за достављање предлога кандидата за доделу Светосавске награде у 2017. години (бр. I-828/2 од 19.10.2016. године), а на предлог Комисије за припрему образложења Одсека за музичку уметност на ФИЛУМ-у (бр. 01-4958 од 28.11.2016. године), на седници одржаној дана 30. новембра 2016. године, донело је

ОДЛУКУ

о утврђивању предлога кандидата за доделу
Светосавске награде за животно дело,
у 2017. години

I УТВРЂУЈЕ СЕ предлог да се др **БРАНКА РАДОВИЋ**, редовни професор, кандидује за доделу Светосавске награде за животно дело, у 2017. години.

II Извештај Комисије за припрему образложења предлога кандидата за доделу Светосавске награде за животно дело у 2017. години је саставни део ове Одлуке.

III Ова Одлука се доставља Универзитету у Крагујевцу на даљи поступак.

Образложење

На основу Позива Универзитета у Крагујевцу за достављање предлога кандидата за доделу Светосавске награде у 2017. години (бр. I-828/2 од 19.10.2016. године), а у складу са чл. 4 Одлуке о Светосавској награди Универзитета у Крагујевцу (бр. II -01-780/5 од 11.10.2016. године), Наставно-научно-уметничко веће Одсека за музичку уметност предложило је др Бранку Радовић, редовног професора за доделу Светосавске награде за животно дело у 2017. години и именовало Комисију за припрему образложења за доделу награде, на седници одржаној дана 15.11.2016. године.

Комисија је доставила Образложење(бр. 01-4958 од 28.11.2016. године), у коме је садржана биографија кандидата др Бранке Радовић, редовног професора, допринос предложеног кандидата угледу Универзитета, научни резултати (библиографија), резултати наставног рада и анагажовања у развоју наставе и научног подмлатка као и стручно-професионални допринос широј академској заједници.

Члановима Наставно-научно-уметничког већа ФИЛУМ-а достављено је Образложење Комисије дана 27. 11. 2016. године, након чега је на електронској седници дана 30.11.2016. године утврђен предлог да се др Бранка Радовић, редовни професор, кандидује за доделу Светосавске награде за животно дело у 2017. години.

Декан Факултета,

Радомир Томић, редовни професор

Доставити:

- Именованој,
- Универзитету у Крагујевцу,
- архиви Факултета.

**ФИЛОЛОШКО УМЕТНИЧКИ
ФАКУЛТЕТ - КРАГУЈЕВАЦ**

ПРИМЉЕНО: 28. 11. 2016

Оријед.	Број	Прилог	Вредност
01	4958		

ПРЕДЛОГ
ЗА ДОДЕЛУ СВЕТОСАВСКЕ НАГРАДЕ ЗА ЖИВОТНО ДЕЛО
ДР БРАНКИ РАДОВИЋ, РЕДОВНОМ ПРОФЕСОРУ
ФИЛОЛОШКО УМЕТНИЧКОГ ФАКУЛТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ
образложење

Бранка Радовић, музиколог, музички критичар, редовни професор Филолошко уметничког факултета у Крагујевцу, директор Опере и театра Мадленианум, једна је од најзначајнијих личности у нашем музичком, педагошком и културном миљеу. Дипломирала је најпре на Филолошком факултету у Београду (1973), а затим на Музичкој академији у Београду (1974) и својим дипломским радом о опери *Сутон* Стевана Христића наговестила оперски простор као своје најзначајније музиколошко поље интересовања. Своју магистарску тезу *Музичко сценска дела Николе Херцигоње* одбранила је 1989. на Факултету музичке уметности у Београду, а својом докторском тезом *Његош и музика*, коју је одбранила је на Филолошком факултету у Београду 1999. године указала на своје друго истраживачко упориште – интердисциплинарно поље односа између литературе и музике.

Да би се сагледао обиман, високо професионалан и креативан рад проф. др Бранке Радовић, чини се да је најбоље поделити га у неколико области – педагогија, музикологија и музичка критика, руковођење и организација - у којима се тај рад, са великим успехом и учинком у нашој средини, одвија већ више од четири деценије.

Педагогија испред свега

Свој професионални рад Бранка Радовић је започела је у педагошком пољу, као професор теоријских предмета у београдској музичкој школи Мокрањац, у којој је од 1995. до 1999. била директор. Затим су се ређале дужности на факултетима:

- Музичка академија у Српском Сарајеву, доцент од 1999, ванредни професор од 2003.

- ФИЛУМ, Универзитет у Крагујевцу, ванредни професор за предмет историја музике од 2003, где је од 2004. до 2006. била декан

- Академија лепих уметности у Београду, ванредни професор за предмет историја музике 2005.

- ФИЛУМ, Универзитет у Крагујевцу, ванредни професор за предмет историја музике од 2006, редовни професор од 2009. године.

Из овог кратког прегледа може се закључити да Бранка Радовић има већ више од четири деценије педагошког искуства и да је за то време предавала Историју музике, Музичке облике, Методику теоријске наставе и Анализу музичких стилова. Као одличан познавалац стручне материје, веома ангажована у раду са студентима, од којих захтева активно учешће и самосталан прилаз, она је стасала у врсног педагога. Учествовала је у доношењу наставних планова и програма поменутих предмета и у њиховом пролагођавању захтевима Болоњске декларације. Била је поборник идеје о оснивању студијске групе за Музику у медијима на Филолошко уметничком факултету у Крагујевцу, јединствене у нашем педагошком простору, и ефикасан реализатор те идеје. Из њене класе изашао је знатан број дипломаца и последипломаца којима је била ментор. На катедри за англистику била је коментор рада мр Радмиле Стојановић *Лингвистички елементи у вокалним и вокално-инструменталним делима Бенџамина Бритна*. Учествовала је у многим комисијама за одбрану докторских радова на Универзитету уметности у Београду и Факултету музичке уметности у Београду.

Свој рад на Факултету никад није гледала уско, само кроз наставу одређеног предмета, већ се увек трудила – и данас се труди - да пронађе нове и занимљиве видове педагошког деловања. Можда је то једним делом и утицај њених успешних настојања на пољу популарисања музике. Често је наступала на београдској Телевизији у музичким емисијама – као водитељ и као учесник, а нарочито је значајан њен рад у оквиру Школског програма, у коме је од 1979. до 1989. водила контакт програм *Јавни час*. У својој *Малој историји музике* коју је 1992. године издао Савез музичких и балетских педагога, Бранка Радовић је дала један фини и сажет приказ музике од њених најранијих видова па све до краја 20. века на начин који је прикладан за музичаре, али и широку публику која жели да добије нека основна знања о музичкој уметности. У тој књизи је остварен спој елемената музичке едукације и популарисања музике – врло редак, а тако потребан нашој средини.

Богат музиколошки опус

Бранка Радовић је изузетно активна у научно истраживачком раду на музиколошком пољу – са низом монографија, посебних поглавља у научним књигама и штампаним

саопштењима на научним скуповима. И навођење најзначајнијих претвориће се у дуг списак:

Стеван Стојановић Мокрањац (1856-1914). Дом културе Стеван Мокрањац, Неготин, 2015.

Отменост посртања, издање Српског народног позоришта, Нови Сад (2002, 87 страна)

Горски вијенац и друга музичко-сценска дела Николе Херцигоње, штампана у издању Удружења композитора Црне Горе (Едиција Орфеј, 2002, 279 страна)

Његош и музика, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд и Удружење композитора Црне Горе (2001, 190 страна)

Summa Хепіапапа, монографија о животу и раду композиторке Ксеније Зечевић, са CD-ом, Белеф центар, Београд, 2007, стр.137

Затим су ту посебна поглавља у научним књигама и збонцима радова са научних скупова: Опера Сутон у нашим и европским оквирима, *Зборник радова Живот и дело Стевана Христића*, са научног скупа САНУ, 1985, стр. 39-47

Прожимање жанрова у музичко-сценским делима Николе Херцигоње, *Зборник радова Српска музичка сцена*, са истоименог научног скупа у САНУ, 1995. стр 293-304

Оркестарска музика Милоја Милојевића. *Зборник радова Композиторско стваралаштво Милоја Милојевића*, САНУ, 1998, стр 45-62.

Сусрети двију умјетности - књижевности и музике на дјелу П.П. Његоша, саопштење прочитано октобра 2001. на научном скупу Династија Петровић-Његош. издато у *Зборнику радова Династија Петровић Његош*, ЦАНУ и Универзитет Црне Горе, Научни скупови ЦАНУ, књ.60, Подгорица, 2002, стр.417 – 431

Два виђења Балада Петрице Керемпуха Мирослава Крлеже од стране - Марка Тајчевића и Николе Херцигоње, <i>Зборник САНУ, (Дело и делатност Михаила Вукдраговића и Марка Тајчевића)</i> Београд, 2004. стр 97-111.	двојице композитора
--	---------------------

Одједи и одјекивање у делима Василија Мокрањца, <i>Зборник радова Живот и дело Василија Мокрањца</i> , СОКОЈ-МИЦ, Београд 2005. стр. 107-123.	
---	--

Вагнер Николе Херцигоње, <i>Вагнеров спис „Опера и драма“ данас</i> , <i>Зборник радова са научног скупа одржаног у Матици српској 4. и 5. децембра 2004. године</i> , Нови Сад, 2006, 147-156.	
---	--

Међимурје Славенског и Херцигоње, *Јосип Славенски и његово доба*, Зборник радова са научног скупа поводом 50 година од композиторове смрти, СОКОЈ-МИЦ и Музиколошки институт САНУ, Београд 2006, 254-269.

Миховил Логар: *Пашировски витез, Allegretto giocoso: стваралачки опус Миховта Логара*, ФМУ — музиколошке студије -монографије, Београд 2008, 113-115.

Легат Властимира Перичића у Источном Сарајеву. *Легати Властимира Перичића*, Београд, Музиколошко друштво Србије. 2009.

Нова тумачења музике, *Музичка уметност у теорији музике и теорији медија*, књига 3, Српски језик, књижевност, уметност, зборник радова са научног скупа одржаног на ФИЛУМ-у, Крагујевац. 2007. ФИЛУМ Крагујевац, 2008, 9-17.

20 прилога за *Лексикон опера*, ред. Гордан Драговић. Универзитет уметности, Београд, 2008.

Херман Хесе, давање такта – струјање даха, *Партитура*, Zepter Book World, 2010, стр. 113 -203

Мистерија Балтског дивертисмана, *Пред Сутоном*, Мадленианум, Београд, 2016, стр. 87 - 118

И у међународним часописима, у часописима националног нивоа у другим државама и нашим часописима националног значаја Бранка Радовић има низ текстова:

A Mirror Facing a Mirror, *Musica Siorana by Žarko Mirković*, *New Sound* 3. 1994. 145-151.

Прва црногорска симфонија - Илија Лакешић: *Прва симфонија у Ге-дуру*. *Нови Звук* 11, 1998, 99-107

Реч композитора: Трагање за композиторским и људским идентитетом, разговор са Растиславом Камбасковићем, *Нови Звук* 27, 2006, 5-19

Дејан Деспић *Песмарица* (1950-2004), *Нови Звук* 27, 2006, 25-39.

Хорско стнаралаштво Жарка Мирковића, *Нови Звук* 31, 2008, 121- 139

Опера Сутон Стевана Христића, чланак у часопису *Звук* 1, Сарајево, 1977.

Предраг Милошевић, 80 година живота (1904-1984), *Звук* 1, Сарајево, 1985, стр. 76-81.

Ново дело, Музички речник за клавир оп. 71 Дејана Деспића. *Про музика* 122, април 1984.

Ново дело, Милан Михајловић, *Нотурни* за соло хорну дувачки квартет и гудачки квартет, *Про музика* 124, децембар 1984, стр. 22

Ново дело, Над последњим опусом, Прелудијум за кларинет соло Василија Мокрањца, *Про музика*, 1985.

Ново дело: Искушење, подвиг и смрт светог Петра Коришког Рајка Максимовића, *Про музика* 154-155, фебруар 1995. стр. 31.

Хорско стваралаштво Војислава Вучковића, *Развитак*. Зајечар. бр.4-5, 1980.

Предраг Милошевић, поводом 80 година живота, *Развитак*. Зајечар.

Мит у музици - од мита, преко књижевног текста до либрета и музичке сцене, *Наслеђе*, часопис за књижевност, уметност и културу година 1, број 2, Крагујевац, 2004, 137-147.

Међуодноси уметничких светова, ФИЛУМ Крагујевац 2005, приређивач Слободан Лазаревић, 717 стр. Прештампан текст из часописа *Наслеђе* (Мит у музици: од мита, преко књижевног текста до либрета и музичке сцене), 217-231.

Два истока у опери *Гилгамеш* Рудолфа Бручија, *Музикологија* бр. 5. САНУ, Београд, 2005, 153-164.

Музичко образовање на раскрсници - како даље? *Иновације у настави*. часопис за савремену наставу XVIII, 2005/1, Учитељски факултет Београд, 2005, 108-116 (стручни члаиак)

Путеви опере данас, *Наслеђе* 7, Крагујевац 2007. 9-23.

Шта је то музичка критика?, *Наслеђе* 8, Крагујевац. 2007, 121-155.

NEW AGE у нашем простору. Зоран Симјановић: New Ideas Symphony, *Музикологија* 7, МИ САНУ, Београд, 2007. 305-322.

Сусрети Ничеа и Вагиера у Тристановој аури. *Наслеђе* 10, Крагујевац. 2008. 123-135.

Стеван Мокрањца: 150 година од рођења, *Босанска вила, лист за књижевност, уметност и другитвена питања*. 38. Просвјета. Сарајево, 2006, 2-6.

Десет година, од 1989. до 1999. Бранка Радовић је била главни и одговорни уредник часописа *Про музика*, а недавни је била уредник издања *Пред Сутоном*, књиге која је пратио премијеру ове Христићеве опере. Више од три деценије Бранка Радовић се бави музичком критиком – најпре у Радио Београду, а затим у дневним листовима *Борба* и *Политика*. Њени текстови одишу теоријским и историјским музичким знањем, изузетним слухом за проницање у најтананије трептаје извођаштва, суптилном проценом нових дела и пластичним умећем казивања. Реч је о хиљадама критика које дају пластичну слику нашег концертног подијума, наших извођачких и стваралачких домета – па и наших пропуста.

Креативан организациони рад

У прагматичком раду у широком простору музике, Бранка Радовић се често бавила организацијским потезима, од којих ћемо издвојити два најзначајнија. Први се односи на фестивал Мокрањчеви дани, на коме је, у неколико мандата, била селектор. Успела је да овај Фестивал уздигне на највиши уметнички ниво, мудро користиће она – мада не велика – достигнућа која је затекла и осмишљавајући fine програме, окупљајући најбоље извођаче у главном програму, остварујући многе занимљиве и подстицајне пратеће програме, научне скупове... Мокрањчеви дани су захваљујући њеном ентузијазму, борби за финансијска средства и борби за место које им у нашем музичком миљеу припада, израсли у значајан музички фестивал са богатим и вишеслојним програмом.

Значајан печат нашој музичкој култури Бранка Радовић даје и као директор Опере и театра Мадленианум. На ту позицију дошла је 2010. године и до сада остварила велики број значајних представа и привукла пажњу наше – и не само наше – културне јавности и публике. Поменућемо само неке представе из оперског и балетског репертоара овог театра које говоре о репертоарској ширини, али и о мудром залагању за националну музичку баштину. Бранка Радовић бира дела у настојању да београдској публици прикаже она ретко (или никад) извођена код нас. Из барокне баштине одбрала је *Крунисање Понеје* Клаудија Монтевердија и *Орланда* Георга Фридриха Хендла. Из савременог стваралаштва ту су Менотијеви *Телефон* и *Медијум*, *Анжелика* Жака Ибера и дела наших аутора – *Балада о месецу луталици* Душана Радића и *Собарева метла* Милоја Милојевића. Са представом *Јадници* окренула са код нас помало запостављеном жанру мјузикла.

За сваку премијеру Бранка Радовић улаже много труда и знања – окупљајући најквалитетније уметнике као сараднике, пажљиво одабирајући протагонисте, трагајући за младима и пружајући им шансу за почетак каријере, брижљиво бдијући над свим елементима комплексног музичко- сценског дела.

Најсвежија премијера остварена је у оквиру овогодишњег Бемуса: на сцену је постављена опера *Сутон* Стевана Христића, једно од најзначајнијих сценских дела у српској музици. Годишама се Бранка Радовић залагала за ово дело, да би у овом својеврсном подухвату успела да обезбеди потпуно сређивање целе партитуре опере, са балетским дивертисманом који је дописан и коме је било тешко ући у траг, и публикује књигу *Пред Сутоном* са четири стручна текста који дају исцрпну анализу Војновићевог и Христићевог дела.

Кода

Тешко је у нашој средини наћи тако свестрану, енергичну, талентовану и послу предану личност каква је проф. др Бранка Радовић.

Њено професионално деловање одвија се у више различитих дисциплина - педагогија, музикологија, организација музичких догађаја и руковођење музичким институцијама – о којима смо подробно говорили у овом тексту. Ретко је и да се неко тако дуго и успешно бави свим овим областима, од којих, ипак, посебно издвајамо педагошко и музиколошко поље, у којима Бранка Радовић већ више од четири деценије постиже изванредне домете. Као педагог одгојила је генерације ученика и студената, од којих су многи завршили дипломске и магистарске радове под њеним менторством. Као музиколог објавила је низ монографија, имала запажена учешћа на многим научним скуповима са којих су сва њена излагања штампана у зборницима. Објављивала је чланке, расправе и своја истраживања и у часописима националног и интернационалног значаја. Сав обим тог рада могуће је сагледати кроз напред наведене публикације – где нисмо ни били у могућности да направимо комплетан списак и преглед који би, несумњиво, прелазио оквире једног предлога за награду.

Тешко је рећи која је област деловања Бранке Радовић најзначајнија за нашу средину, али, за широку популацију то је несумњиво њено бављење музичком критиком. Годинама Бранка Радовић представља најистакнутијег арбитра домета на нашим музичким сценама и подијумима – и када је реч о стваралачком и када је реч о извођачком аспектима. Њене студије књижевности – а сигурно и њене несумњиве списатељске склоности – омогућиле су јој да се изражава језговито, јасно, прецизно, да у својим критикама не даје само оцену, него да оне, и саме по себи, представљају својеврсне литерарне домете.

У свом целокупном и свеобухватном деловању Бранка Радовић је однеговала сопствени и аутентични однос према музици у коме су искреност, аналитичност и надахнутост увек биле у првом плану.

Због свега наведеног сматрамо да је проф. др Бранка Радовић права личност која би требало да понесе значајну Светосавску награду.